

Sygn. akt III RC 431/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Tomasz Popiel

Protokolant: Mariusz Rogulski

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2013 roku w Złotoryi na rozprawie sprawy

z powództwa B. K.

przeciwko I. K.

o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny wygasł

oddala powództwo w całości.

UZASADNIENIE

Powód B. K. wniósł o ustalenie, że jego obowiązek alimentacyjny wobec pozwanej I. K. wygasł.

W uzasadnieniu pozwu podał, że w dniu 14 lutego 2011 r. uległ wypadkowi w pracy. Do stycznia 2012 r. otrzymywał zasiłek rehabilitacyjny. Obecnie stara się o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Podał również, iż posiada zobowiązania finansowe z tytułu zaciągniętych kredytów.

Pozwana I. K. wniosła o oddalenie powództwa. W odpowiedzi na pozew podała, iż jest zatrudniona w ramach prac społeczno – użytecznych przez Urząd Gminy w C.. Korzysta również z pomocy społecznej. Uzyskiwane środki nie pozwalają jej jednak na zaspokajanie podstawowych potrzeb min. kosztów leczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie I RC 1382/07 Sąd Okręgowy w Legnicy rozwiązał małżeństwo B. K. z I. K. przez rozwód z wyłącznej winy B. K.. Zasadzono również alimenty od powoda na rzecz pozwanej w wysokości 200 złotych miesięcznie.

W tym czasie powód B. K. pracował jako operator maszyn budowlanych i zarabiał około 700 złotych miesięcznie. Mieszkał razem z matką w jej mieszkaniu. Ponościł opłaty za czynsz i media w łącznej wysokości 300 złotych.

Pozwana I. K. nie pracowała. Była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy, jako osoba bezrobotna. Utrzymywała się z pomocy społecznej oraz pomocy finansowej dorosłej córki. Leczyła się z powodu depresji oraz nerwicy lękowej. Z tego tytułu ponosiła koszty zakupu lekarstw w kwocie 100 – 150 złotych miesięcznie. Mieszkała wraz z dorosłą córką oraz jej małoletnim dzieckiem.

Dowód: akta Sądu Okręgowego w Legnicy I RC 1382/07

Obecnie powód B. K. ma 55 lat. Nadal mieszka z matką w jej mieszkaniu. Dokłada się do kosztów jego utrzymania. Łączne koszty utrzymania mieszkania wynoszą około 300 złotych miesięcznie.

W lutym 2011 r. pozwany uległ wypadkowi. Od tego czasu nie pracuje zawodowo. Obecnie otrzymuje rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w wysokości 892 złotych. Przed uzyskaniem prawa do renty powód utrzymywał się z zasiłku dla bezrobotnych w wysokości 651 złotych.

Powód oprócz pozwanej nie ma innych osób na utrzymaniu. Matka powoda utrzymuje się z renty w wysokości 1.100 – 1.300 złotych miesięcznie. B. K. ma problemy z nadciśnieniem oraz urazem nogi. Z tego tytułu ponosi koszty zakupu lekarstw w wysokości 60 złotych miesięcznie. Powód jest obciążony dwoma kredytami na zakup samochodu oraz remont mieszkania. Łączna wysokość rat wynosi 950 złotych miesięcznie. Obecnie B. K. nie spłaca powyższych kredytów.

Pozwana I. K. ma 54 lata. Po rozwodzie nie zawarła ponownie związku małżeńskiego. Mieszka sama w tym samym mieszkaniu w R..

Do grudnia 2012 r. pozwana pracowała w ramach prac społecznie użytecznych i zarabiała do 300 złotych miesięcznie. Jest nadal zarejestrowana jako bezrobotna, bez prawa do zasiłku. Utrzymuje się z pomocy społecznej w wysokości 171 złotych miesięcznie oraz pomocy finansowej rodziny. Na zakup pożywienia pozwana wydaje około 400 złotych miesięcznie, a na środki czystości przeznaczają około 60 – 70 złotych miesięcznie. Ubrań nie kupuje, gdyż otrzymuje używane od dorosłej córki. Nadal leczy się na schorzenia psychiatryczne i na lekarstwa wydaje około 80 złotych miesięcznie.

Dowód:

- zaświadczenie ZUS w B. k. 57
- decyzja (...) w C. k. 53,54, 58
- zaświadczenie (...) w C. k. 51
- zaświadczenie PUP w B. k. 18
- zaświadczenie lekarskie k. 52
- przesłuchanie powoda k. 59
- przesłuchanie pozwanej k. 59

Sąd zważył co następuje:

Powództwo B. K. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Obowiązek dostarczania środków utrzymania małżonkowi rozwiedzionemu wygasa w razie zawarcia przez tego małżonka nowego małżeństwa (art. 60 § 3 kro).

Z powyższego jednoznacznie wynika, iż roszczenie powoda byłoby zasadne gdyby wykazał, iż pozwana po orzeczeniu rozwodu ponownie zawarła związek małżeński. I. K. nie zawarła jednak związku małżeńskiego i żyje samotnie.

Powód nie mógł również powołać się na pięcioletni termin określony w zdaniu drugim art. 60 § 3 kro, albowiem został on uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia małżeńskiego. Obowiązek alimentacyjny osoby, która została uznana wyłącznie winnym rozkładu pożycia małżeńskiego nie jest ograniczony żadnym terminem. Wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2006 r. w sprawie SK 57/04 Trybunał Konstytucyjny wskazał, iż art. 60 § 3 kro, w jakim stanowi, że wynikający z art. 60 § 1 kro obowiązek dostarczania przez rozwiedzionego małżonka, który został uznany za winnego

rozkładu pożycia, środków utrzymania drugiemu rozwiedzionemu małżonkowi, nie wygasa w skutek upływu czasu, jest zgodny z art. 64 w zw. art. 31 ust 3 Konstytucji RP i z nakazem urzeczywistniania zasad sprawiedliwości społecznej wyrażonym w art. 2 Konstytucji.

W ocenie Sądu, powód nie wykazał również, aby zmniejszyły się usprawiedliwione potrzeby pozwanej. Jak wynikało z zeznań I. K. jej usprawiedliwione potrzeby są na podobnym poziomie, jak w czasie orzekania rozvodu. Można nawet stwierdzić, iż jej sytuacja jest trudniejsza, albowiem obecnie zamieszkuje sama i samodzielnie musi ponosić koszty utrzymania mieszkania. I. K. nadal utrzymuje się z pomocy społecznej.

Zdaniem Sądu, powód nie wykazał także zmniejszenia swoich możliwości zarobkowych oraz majątkowych. Co prawda, obecnie nie pracuje i utrzymuje się z renty z tytułu niezdolności do pracy, lecz uzyskiwane świadczenie przewyższa osiągnięte uprzednio, przed rozводом, wynagrodzenie za pracę. Jak wynikało bowiem z zaświadczenia o zarobkach oraz zeznań B. K. znajdujących się w aktach rozwodowych wynagrodzenie za pracę powoda wynosiło wówczas około 700 złotych miesięcznie.

Bezasadnym było również uzasadnianie roszczenia faktem posiadania przez B. K. zobowiązań kredytowych. Powód zaciągając je musiał mieć świadomość posiadania obowiązku alimentacyjnego względem pozwanej i dlatego z tego względu nie może obecnie domagać się ustalenia wygaśnięcia przedmiotowego zobowiązania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.